Bosna i Hercegovina Босна и Херцеговина

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
УРЕДИ ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Бања Лука
ПРИМЉЕНО: 22-02-2024
Организацијска јединица | Редни број | Број прилога
JN2-02-07-1 1581-7/22

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 043354 22 U
Sarajevo, 19.02. 2024. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Efraima Čosića, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Jadranke Brenjo, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Institut za građevinarstvo „IG" d.o.o. Banja Luka, ul. Kralja Petra I Karađorđevića 92-96, Banja Luka, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-1581-6/22 od 07.07.2022. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 19.02.2023. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje tuženog broj: JN2-02-07-1-1581-6/22 od 07.07.2022.godine i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 100,00 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja dok se sa viškom potraživanja zahtjev odbija kao neosnovan

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj: JN2-02-07-1-1581-6/22 od 07.07.2022.godine odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Tendersku dokumentaciju broj: 1/2.9-1814/22 od 31.05.2022. godine, Ugovomog organa: RS „POŠTE SRPSKE" a.d. Banja Luka u konkurentskom postupku: Nabavka usluga - "Izrada Akta o procjeni rizika na radnom mjestu i radnoj sredini u Preduzeću"

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, u kojoj detaljno navodi dosadašnji tok postupka. Ističe da je žalbu, a sada tužbu, izjavio konkretno na tačku 2.7.TD-a. U tužbi ističe da je pobijano rješenje nezakonito i zasnovano na pogrešnoj primjeni materijalnog prava. Sama tužena navodi da ugovorni organ ima ovlaštenje da zahtijeva licence/rješenja, ukoliko su ista propisana materijalnim propisima, što za tužioca nije sporno, međutim sporno je rješenje Ministarstva zdravlja i socijalne zaštite o ispunjenosti uslova za ispitivanje nivoa nejonizujućih zračenja u životnoj sredini. Ovaj dokaz potrebno je dostaviti u originalu

ili ovjerenoj kopiji od strane nadležnog organa i akreditacija u skladu sa standardom ISO 17025 za ispitivanje intenziteta električnog i magnetnog polja u cilju procjene opšte izloženosti NF elektromagnetnim poljima u mjernom opsegu 5 HZ do 400kHz, u skladu sa metodom/specifikacijom BAS 1EC 61786:2010*, BAS EN 50413:2010*, BAS EN 50413/A1:2014*,BAS EN 62110:2010*,BAS EN 62110/Cort:2016*,BAS EN 50499:2010*,nisu propisani materijalnim propisima kao uslov za obavljanje poslova Izrade akta o procjeni rizika na radnom mjestu i u radnoj sredini, niti ponuđač koji posjeduje ta ovlaštenja, može obavljati poslove koji su predmet ove nabavke. Dalje se u tužbi poziva i citira odgovor na upit broj: 16-04/3-12-272/22 od 01.08.2022. godine, od strane Ministarstva zdravlja i boračko invalidske zaštite. Dalje ističe da nije sporno da za izradu akta o procjeni rizika na radnom mjestu i u radnoj sredini, izabrani ponuđač mora posjedovati licence, shodno važećim zakonskim propisima, međutim ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, osim licenci koje su potrebne za realizaciju predmeta ove nabavke (licence iz tačke 2.7. pod a) i c) tenderske dokumentacije), zahtijeva i dodatne licence i certifikate koji nisu u skladu sa materijalnim propisima i koji nisu u skladu i u vezi sa predmetom ove nabavke. Iz razloga što član 48. stav 6. Zakona o javnim nabavkama, propisuje da, ako se u tenderskoj dokumentaciji zahtijeva osiguranje certifikata koje izdaju nezavisna tijela, a kojima se potvrđuje da ponuđač zadovoljava određene standarde osiguranja kvaliteta, ugovorni organ je dužan pozvati se na sisteme osiguranja kvaliteta koji se zasnivaju na odgovarajućim evropskim serijama standarda, koje su potvrdila tijela koja su u skladu sa evropskim serijama standarda, koje se tiču izdavanja certifikata, te da je ugovorni organ dužan prihvatiti i druge dokaze o ekvivalentnim mjerama osiguranja kvaliteta od ponuđača, koji nemaju pristup takvim certifikatima, međutim traženi standard je neprimjenjiv u ovom postupku javne nabavke, budući da predmet nabavke nije ispitivanje intenziteta električnog i magnetnog polja, već izrada akta o procjeni rizika na radnom mjestu i u radnoj sredini. Također ističe da navodi da tužena daje uslov u skladu sa pomenutim članom ZJN, što nije tačno i iz razloga što je tenderskom dokumentacijom zahtijevan ISO 17025 u skladu sa metodom/specifikacijom BAS IEC 61786:2010*,BAS EN 50413:2010*, BAS EN 50413/Al:2014*,BAS EN 62110:2010*,BAS EN 62110/Cort:2016*,BAS EN 50499:2010*, što predstavlja bosanskohercegovački standard i tenderskom dokumentacijom nije ostavljena mogućnost dostavljanja ekvivalentnih standarda, odnosno tenderskom dokumentacijom nije ostavljena mogućnost prihvatanja i drugih dokaza o ekvivalentnim mjerama osiguranja kvaliteta od ponuđača, koji nemaju pristup takvim certifikatima. Također ističe da je spornim uslovom prekršen i član 53. stav 5. ZJN, kojim je propisano da je ugovorni organ dužan da poštuje principe jednakog tretmana i nedismkriminacije ponuđača. Konačno predlaže da Sud poništi rješenje Ureda za razmatranje žalbi, Filijala Banja Luka broj: JN2-02-07-1-1581-6/22 od 07.07.2022.godine i predmet vrati tuženoj na ponovno postupanje.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, kao i ugovorni organ, predložili su da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja, proizilazi da je ugovorni organ RS „POŠTE SRPSKE" a.d. Banja Luka, pokrenuo konkurentski postupak javne

nabavke "Izrada Akta o procjeni rizika na radnom mjestu i radnoj sredini u Preduzeću", za koji je objavio tendersku dokumentaciju 1/2,.9-1814/223 od 31.05.2022. godine, Obavještenje o nabavci: 1180-7-2-98-3¬140/22 od 31.05.2022. godine. Tužitelj je izjavio žalbu protiv tenderske dokumentacije, koju je ugovorni organ odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizilazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključio da ugovorni organ ima pravo zahtijevati od ponuđača rješenje nadležnog ministarstva, kao i akreditaciju, kako je to navedeno tačkom 2.7 tenderske dokumentacije, iz razloga što je zahtijevana licenca propisana kao obavezna materijalnim propisom, koji definiše oblast koja je predmet javne nabavke.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, zakonitost osporenog rješenja dovedena je u pitanje stanjem u spisu i tužbenim prigovorima.

Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj 39/14) uređuje se sistem javnih nabavki u Bosni i Hercegovini, utvrđuju pravila za postupke javnih nabavki i to na način da se definiraju prava, dužnosti, odgovornosti i pravna zaštita učesnika u postupku javne nabavke, te nadležnosti Agencije za javne nabavke Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija) i Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine (član 1. stav 1. citiranog Zakona). Ovo znači da svaki učesnik (dobavljač) u postupku javne nabavke, mora imati isti položaj i mogućnosti da pod jednakim uslovima, ne samo učestvuje u postupku javne nabavke, nego i da bude izabran kao najpovoljniji ponuđač. Pod pojmom javna nabavka, u smislu ovog Zakona, podrazumijeva se nabavka roba, usluga ili radova koje provodi ugovorni organ ili sektorski ugovorni organ iz člana 4. i 5. Zakona o javnim nabavkama, u skladu sa odredbama Zakona o javnim nabavkama i podzakonskim aktima (član 1. stav 2. Zakona o javnim nabavkama). Odredbom člana 53. citiranog Zakona, propisano je da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog Zakona i podzakonskim aktima i da u tenderskoj dokumentaciji daje potpune informacije o uvjetima ugovora i postupku dodjele ugovora, koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za sudjelovanje, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

Kako to proizilazi iz spisa predmeta, ugovorni organ je u tački 2.7. propisao uslove koje ponuđači trebaju ispuniti, te je između ostalog pod tačkom d) propisao da je dužan dostaviti rješenje Ministarstva zdravlja i socijalne zaštite o ispunjenosti uslova za ispitivanje nivoa nejonizujućih zračenja u životnoj sredini. Ovaj dokaz potrebno je dostaviti u originalu ili ovjerenoj kapiji od strane nadležnog organa. S tim u vezi, ovom vijeću ostaje sporan navedeni zahtjev pod tačkom d) odnosno dostavljanje navedenog rješenja. Nije sporno da ugovorni organ, shodno odredbi člana 46. stav 1. Zakona o javnim nabavkama, koji se odnosi na sposobnost obavljanja profesionalne djelatnosti, u tenderskoj dokumentaciji može zahtijevati od kandidata/ponuđača da dokažu svoju registraciju u odgovarajućim profesionalnim ili drugim registrima zemlje, u kojoj su registrirani ili da osiguraju posebnu izjavu ili potvrdu nadležnog tijela, kojom se dokazuje njihovo pravo na obavljanje profesionalne djelatnosti, koja je u vezi sa predmetom nabavke. Međutim, ovom vijeću ostaje sporna činjenica da ugovorni organ prije svega isključivo navodi organ nadležan za izdavanje rješenja, bez ostavljanja mogućnosti drugog nadležnog organa na teritoriji Bosne i Hercegovine ili inostranstva. U tom pravcu, tuženi organ nije niti po službenoj dužnosti, niti po prigovorima stranke, ispitao eventualne

povrede člana 3. Zakona o javnim nabavkama BIH i da li je ugovorni organ sa ovako postavljenim tenderskim dokumentom, prekršio odredbe člana 3. Zakona o javnim nabavkama BiH, preciznije, da li uslovi koji su postavljeni upućuju na diskriminaciju, kako to tužitelj ističe u tužbi.

Iz izloženog slijedi da osporeno rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, zbog čega ovaj Sud nije mogao ispitati pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u odnosu na činjenično stanje, kao ni osnovanost navoda tužitelja. Ovo sudsko vijeće zaključuje da tuženi u postupku po žalbi, nije postupio u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, niti u skladu sa relevantnim odredbama Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH" broj:29/02 do 12/04), a posebno članom 9. ovog Zakona, prema kojem se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari i u tom cilju moraju se potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice, koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja. Sud nije mogao raspraviti spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku, jer su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, pa je na osnovu tako nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, donesen i pogrešan zaključak, zbog čega je valjalo uvažiti tužbu, osporeno rješenje poništiti i spis vratiti tuženoj na ponovno rješavanje.

U ponovnom postupku, tuženi će postupiti po uputama ovog Suda naprijed navedenim, te će nakon pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i nakon pravilne primijene materijalnih propisa, donijeti pravilnu i zakonitu odluku.

Odlučujući u zahtjevu tužioca za naknadu troškova postupka, ovaj Sud je našao da tužitelju pripada pravo na naknadu troškova ovog spora, koji se sastoje od naknade za taksu na tužbu u iznosu od 100,00 KM.

Na osnovu naprijed navedenih razloga, ovaj Sud nalazi da su prigovori tužbe osnovani, da se osporeno rješenje temelji na nepravilno utvrđenom činjeničnom stanju i povredi pravila postupka, pa je ovaj sud primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Efraim Ćosić

Tačnost prepisa ovjerava - potvrđuje
Ovlašteni uposlenik Suda